

Небезпека в Інтернеті.

Останнім часом з'являються тривожні повідомлення на різноманітних телеканалах та сторінках газет про так звані «групи смерті». Такі групи створюються дорослими для яких головне влада (хоч і не публічна) та гроші. Розраховані такі групи на підлітків для яких є важливим бути прийнятим в групі, бо там вони отримують увагу та визнання. Це для них привертання уваги та сподівання, що батьки почнуть цікавитися їхнім життям. А штовхає їх на це сукупність кількох проблем. Причинами цих проблем є недостатня батьківська увага й любов, невміння налагоджувати взаємні відносини з членами родини та іншими людьми. Саме в підлітковому віці проблеми у взаєминах поглиблюються. Причиною може бути і низька самооцінка. Перебування у таких групах це щось заманливе, загадкове, щось «на межі». У таких групах образ смерті романтизується, знецінюються нагальні проблеми підлітка. Адміністратори пропонують піти в інший світ одним махом, перемогти себе, бути героєм. Для цього зв'язуються з жертвами о 4.20. В цей час батьки дітей вже сплять, та, і самі діти перебувають у напівсонному стані. Людина в такому стані інформацію сприймає по-іншому. Психологи стверджують, якщо кожні 48 годин налагоджувати контакти, то щось зміниться у підсвідомості. Людина до цього звикне. Адміністратори зв'язуються щодоби, вивчають психологічний стан підлітка і починають маніпулювати його свідомістю. Дитина втягується у гру і вже не може вийти з неї, бо йдуть погрози, шантаж.

Усі випадки суїцидів завжди пов'язані з психологічною травмою спричиненою непомічанням проблем у житті дитини або в її сім'ї. Неможливо, щоб все було прекрасно, а потім дитина почитала текст завдання від куратора групи і вийшла у вікно. Цьому всьому має передувати кілька місяців страждань, сліз, лежання на дивані, відмова від активного життя.

Якщо не звертати уваги на всі ці сигнали, якщо влаштовувати «розбір польотів» через погані оцінки, пропуски уроків, зовнішній вигляд, небажання допомагати вдома, якщо кричати: «Спочатку зароби, а потім голос будеш підвищувати», не пускати до друзів, перевіряти, без дозволу, телефон дитини, вимагати щоб дитина стала тим ким ви мрієте...тоді – вона почне шукати вихід. І знайде його.

Насторожити батьків має те, що дитина змінилася, з'явилися спалахи агресії, на руках, або інших частинах тіла помітні дивні порізи, зіниці

розширені, вона погано спить, демонструє незвичну поведінку, мовлення стало не чітке. Все це вимагає від батьків відвертої розмови з своєю дитиною.

Довірливі взаємини між батьками і дітьми дають змогу побачити і відчутти, коли з дитиною відбувається щось погане. Розмову можна розпочати зі слів «Я зараз дуже переживаю за тебе. Я хвилююся, що ти виснажена. Мене турбує, що ти маєш втомлений вигляд». З дитиною можна поговорити про цінність життя, запевнити, що її люблять і приймають такою, яка вона є. Важливо переконати дитину, що ваше єдине бажання бачити її живою, щасливою, здоровою, що вона для вас безцінна. І саме головне, всі слова мають йти від щирого серця.

За допомогою можна звернутися до людини, якій найбільше довіряє ваша дитина, це може бути старший брат, сестра, друзі. Для налагодження діалогу можна залучити психолога.

До речі, психологи радять батькам цікавитися життям своїх дітей, проводити з ними більше часу, займаючись як цікавими та і не цікавими але обов'язковими справами разом із дітьми.

Якщо дитина не має душевних травм, то вона не зацікавиться смертельними іграми, навіть якщо натрапить на них у соціальних мережах.